

PSS „Wuł”

PSS „Wuł” (ПСС «Вул», ros. *Пистолет Самозарядный Специальный*) – radziecki wyciszony pistolet samopowtarzalny (kod GRAU 6P28), opracowany dla pracowników KGB oraz oddziałów Specnazu.

Zaadaptowany został w roku 1983 (prace rozpoczęto w roku 1979). Jego konstruktorami byli Krasnikow, Lewczenko, Medwiecki i Petrow. Pistolet strzela specjalnie dla niego opracowaną amunicją tłoczkową, bezdźwiękową SP-4, co w konsekwencji powoduje brak konieczności stosowania jakichkolwiek zewnętrznych tłumików (pistolet wydaje dźwięk przypominający broń pneumatyczną). Amunicja ma dobre zdolności penetracyjne. Na dystansie 25 metrów przebija płytę stalową o grubości 2 milimetrów i standardowy stalowy hełm wojskowy.

Mechanizm spustowy identyczny jak w pistolecie PM – typu SA/DA z kurkiem zewnętrznym. Bezpiecznik manualny umieszczony w z lewej strony w tylnej części zamka. Magazynek jednorzędowy mieści 6 nabołów kalibru 7,62 × 41 mm (SP-4).

Pistolet PSS obecnie używany jest przez rosyjskie oddziały antyterrorystyczne i służby wywiadu Armenii.

Wersje

- PSS – na amunicję 7,62 × 41 mm SP-4
- PSS-2 – zmodernizowana wersja na amunicję 7,62 × 43 mm SP-16, na wyposażeniu FSB od 2011r

PSS-2

Państwo	ZSRR
Rodzaj	wytłumiony pistolet samopowtarzalny
Historia	
Prototypy	1979–1983
Dane techniczne	
Kaliber	7,62 mm
Nabój	7,62 × 41 mm SP-4
Magazynek	6 nabołi
Wymiary	
Długość	165 mm
Wysokość	140 mm

Masa	
broni	700 g (niezaładowanego), 850 g (załadowanego)
Inne	
Prędkość pocz. pocisku	200 m/s
Zasięg skuteczny – 50m	

Detale (fot. Vitaly V. Kuzmin):

